

Ochrona wynikająca z art. 5 ust. 2 u.d.i.p. dotyczy sfery prywatnej, a więc niepublicznej. Nagranie grupy lokalnej ds. lasów będzie zawierać informacje związane z realizacją polecenia MKiŚ w zakresie zadania publicznego, jakim jest ochrona lasów. Dlatego moim zdaniem nie ma podstaw do zastrzeżenia, nagrywanie i upublicznianie tych spotkań miałyby naruszać prawo do prywatności.

Jeśli zaś chodzi przetwarzanie danych osobowych, to warto mieć na względzie, że zgodnie z art. 86 RODO, dane osobowe zawarte w dokumentach urzędowych, które posiada organ lub podmiot publiczny lub podmiot prywatny w celu wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym, mogą zostać przez ten organ lub podmiot ujawnione zgodnie z prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego, któremu podlegają ten organ lub podmiot, dla pogodzenia publicznego dostępu do dokumentów urzędowych z prawem do ochrony danych osobowych na mocy niniejszego rozporządzenia. Innymi słowy, dopuszczalne jest przetwarzanie danych, jeżeli jest to konieczne z obowiązkami państwa w zakresie jawności. W mojej ocenie taki obowiązek wynika z art. 9 ust. pkt 3) ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, zgodnie z którym udostępnieniu podlegają informacje o środkach, takich jak: środki administracyjne, polityki, przepisy prawne dotyczące środowiska i gospodarki wodnej, plany, programy oraz porozumienia w sprawie ochrony środowiska, a także działania wpływające lub mogące wpłynąć na elementy środowiska, oraz na emisje i zanieczyszczenia, jak również środki i działania, które mają na celu ochronę tych elementów.

Nie przekonują mnie też argumenty związane z ochroną wizerunku. Zgodnie z art. 81 ust. 2 pkt 1 ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych, zezwolenia nie wymaga rozpowszechnianie wizerunku osoby powszechnie znanej, jeżeli wizerunek wykonano w związku z pełnieniem przez nią funkcji publicznych, w szczególności politycznych, społecznych, zawodowych. W orzecznictwie wskazuje się, że oceniając, czy osoba, której wizerunek rozpowszechniono, jest powszechnie znana w rozumieniu art. 81 ust. 2 pkt 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, trzeba uwzględnić krąg odbiorców, do którego adresowana jest publikacja lub inna forma rozpowszechniania wizerunku. O ile publikacja wizerunku trafia wyłącznie do kręgu podmiotowego, w którym osoba ta jest powszechnie rozpoznawana i spełnione zostają pozostałe przesłanki z art. 81 ust. 2 pkt 1 (a więc wizerunek wykonano w związku z pełnieniem przez nią funkcji publicznych, w szczególności politycznych, społecznych, zawodowych), to nie można twierdzić, że naruszone zostają prawa osoby, której wizerunek rozpowszechniono (wyr. SA w Szczecinie z 26.05.2020 r., I ACa 13/20, OSASz 2020, nr 4, poz. 84-142).

Szymon Dubiel, ekspert prawny

Poradnia prawna Sieć Obywatelska Watchdog Polska